

Πρέβεζα 28 Ιανουαρίου 2013

ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Χρυσοστόμου

Πρός τούς μαθητές καί τίς μαθήτριες

τῶν Γυμνασίων καί Λυκείων τῆς Μητροπόλεως Πρεβέζης

μέ ἀφορμή τήν ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Τριῶν Ἱεραρχῶν καί φέτος. Μπροστά μας τρεῖς μεγάλες μορφές, τρεῖς μεγάλοι ἅγιοι, τρεῖς μεγάλοι Πατέρες, τρεῖς μεγάλοι παιδαγωγοί. Φωτεινά ἀστέρια στή ζωή ὅλου τοῦ κόσμου.

Μποροῦν νά γίνουν καί στή ζωή τή δική σας. Μιά ζωή δύσκολη, φορτισμένη, μπλεγμένη σέ μαθήματα, ἀνασφάλεια, ἄγχος. Μιά ζωή, πού ὅπως λέει καί ἕνα τραγούδι «βαρέθηκα νά ζῶ στό μαῦρο καί τό γκριζο».

«Ποιός στ' ἀλήθεια εἶμαι ἐγώ, καί ποῦ πάω μέ χίλιες δυό εἰκόνες στό μυαλό;» (Διον. Σαββόπουλος).

«Ποῦ νά βρῶ τήν ψυχή μου;» (Οδ. Ἐλύτης).

Ἡ ἴδια ἀγωνία καί στούς δύο. Ἀγωνία γιά τήν πορεία τῆς ψυχῆς.

Πολλές φορές ό φόβος τής άνησυχίας μπροστά σας, ή έλλειψη έμπιστοσύνης στόν έαυτό σας, στίς ίκανότητές σας, στό Θεό.

Ξοδεύονται οί δυνάμεις στό κυνηγητό τοῡ φροντιστηρίου, στήν παρέα για έκτόνωση, στήν έκδρομή. Παρηγοριά ή διασκέδαση τοῡ Σαββατοκύριακου, ή βόλτα μέ τούς φίλους, ό καφές.

Δέν είναι όμως πάντοτε έτσι και για όλους. Δέν χάθηκε ή έλπίδα πού θά δώσει νόημα στή ζωή. Δέν χάθηκε ή αγάπη, ή έλευθερία, τό καλό. Γνωρίζουμε όμως, ό,τι είναι καλό, ό,τι αξίζει, πονάει και είναι δύσκολο. Θέλει προσπάθεια, κόπο. Γιατί τό εύκολο δέν είναι πάντα καλό.

Δέν μπορεί νά γίνει ό άνθρωπος όπου φυσάει ό άνεμος και νά χορεύει όπως τοῡ λαλοῡν. Χρειάζονται αρχές, αξίες, παραδείγματα πρός μίμηση. Χρειάζεται μιά βάση, μιά άφετηρία, από κάπου νά ξεκινήσεις.

Κάποτε ένας άπιστος, έλεγε στόν Άγιο Αύγουστίνο πώς οί έντολές τής Έκκλησίας είναι δεσμευτικές. Είναι φορτίο πού καταπιέζει. Δέν μάς αφήνει νά απολαύσουμε τίς χαρές τής ζωής. Κί εκείνος απήντησε ως έξής:

«Τά φτερά σ' ένα πουλί είναι ένα πρόσθετο φορτίο στό σώμα του. Όμως, ακριβώς χάρις σ' αυτό τό επιπλέον φορτίο, τό πουλί δέν μένει κάτω στή γη. Μ' αυτά διασχίζει τούς αιθέρες».

Οί έντολές τοῡ Χριστού φαίνονται φορτίο στήν αρχή, είναι όμως αυτές πού δίνουν φτερά στήν ψυχή. Γιατί ή ψυχή είναι φτιαγμένη για κάτι ανώτερο. Είναι ή ψυχή πού αγαπά, πού γίνεται έλεύθερη από πάθη και άνομους πόθους.

Που είναι μιά τέτοια ψυχή; Υπάρχει έλπίδα νά τή βρω;

Ναί ὑπάρχει! Ὑπάρχει σ' Αὐτόν πού ἔχυσε τό αἷμα Του πάνω στό Σταυρό. Ὑπάρχει ἡ ἐλπίδα στό δρόμο τῆς Ανάστασης. Αὐτήν τήν ἐλπίδα ἔψαξαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχες. Καί τή βρῆκαν. Τή βρῆκαν στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Στή ζωή Του. Στήν ὑπέροχη καί μοναδική διδασκαλία Του. Στά συγκλονιστικά θαύματά Του. Στήν ἔνδοξη ἀνάστασή Του. Καί ἔγιναν ὁδηγοί γιά μᾶς καί ὁδοδείκτες.

Ἄς ἐμπνευστοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῶν τριῶν αὐτῶν μεγάλων ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι προστάτες τῶν μαθητῶν καί τῶν Σχολείων μας. Ἄς μιμηθοῦμε τήν ζωή τους, τή μόρφωσή τους, τήν ἀγάπη τους γιά τό Χριστό, τά γράμματα, τήν παιδεία.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης

τό Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος